

toldinspecteur. — Dernæst har Udvalget gjort Forsøg paa at indskrænke Embedsmændenes Antal ved under Vædringsforslagene Nr. 15 og 24, 16 og 26 og 18 og 27 at foreslaae Toldinspecteurembederne i Hjørring, Lemvig og Ringkjøbing nedlagte, og de derværende Oppehørscontrolleurer udledede. Ja, mine Herrer, dersom Forholdet virkelig kunde ordnes paa den Maade, som det ærede Udvalg har foreslaaet, saa erkjender jeg, at der vilde opnaaes en virkelig Besparelse derved, men det gaar sandelig ikke an at stryge Oppehørscontrolleurerne og ikke give mig den mindste Smule Hjælp istedet; thi hvorfor er denne Vædring i Lovforslaget foreslaaet med en Inspecteur og en Oppehørscontrolleur for disse Steder? Det er, fordi samtlige disse Inspecteurer tillige have meget betydelige Kystdistricter med Udposter, som jævnlig kræve deres Nærværelse, ligesom de ogsaa isølge Lovgivningen ere forpligtede til at være tilstede ved Strandinger, ikke blot naar en Stranding anmeldes, men ogsaa naar den strandede Mængde skal sælges, og naar de skulle fyldestgjøre denne Forpligtelse, ere de selvfølgelig nødsagede til at være borte fra det Sted, hvor deres egentlige Toldinspection er. Nu har man fundet det rigtigt — og jeg troer ikke let, at Rigtigheden skal kunne benægtes. — at man ikke gif disse Embedsmænd saa nær, at man forlangte, at de, naar de jævnlig bleve nødsagede til at være borte fra deres Toldsted og navnlig deres Kasse, hvilket de jo vilde være vidfædede til, hvis de skulde være Toldforvaltere, uden videre skulde reise bort fra deres Kasse, skjøndt de vedbleve at beholde Ansvar, og derfor har man indsat disse Oppehørscontrolleurer, der altsaa kunne blive, hvor de ere, paa Toldstedet, der have Kassen og have Ansvar for Kassen, og tillige kunne træde op i Toldinspecteursens Frærværelse, naar han ved sine Forretninger er nødsaget til at være ude enten paa Grund af Inspicering af Posterne, eller i Anledning af Stranding. Jeg troer saaledes, at der ikke kan indvendes Noget imod den Ordning, der

er truffen, men at det er den, som, alle Forhold rigtig overbetede, maa erkendes at være den forsvareligste, og den, der baade er den billigste overfor Embedsmændene og stemmer bedst med Statskassens Interesse. Men dermed vil jeg selvfølgelig ikke nægte, at det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Udvalg, vel kan lade sig realisere; det kan ganske vist lade sig realisere, at man sætter Assistenten istedetfor Oppehørscontrolleurer, men Ubilligheden imod Toldforvalteren bliver tilføede, og det vil være en Umulighed at gøre det, naar det ærede Udvalg, som sagt blot stryger Oppehørscontrolleurerne, men ikke giver nogen som helst Anvisning paa, hvem der skal træde i deres Sted. Jeg skal her bemærke, at paa de to Steder, nemlig Hjørring og Ringkjøbing, vil der, naar Toldforvalteren er borte ikke være mere end en Assistent tilbage paa hvert af Stederne. Jeg troer ikke, at det kan siges at være nogen fyldestgjørende Ordning, der deraf vil fremkomme. Men naar der skal skaffes Folk tilstede for at assistere ogsaa ved Opsynet, og navnlig fungere for Toldforvalteren, naar han er frærværende, saa maa det være en Toldcontrolleur eller ialfald en af de høiest lønnede Assistenten; thi man kan ikke med Rimelighed forlange, at Toldforvalteren skal lade sin Kasse i Stikken eller standse enhver Forretning, medens han er frærværende; men dersom man gjør dette og sætter en Controlleur istedetfor en Oppehørscontrolleur, saa opnaaer man ikke den mindste Besparelse. Og selv om man ansætter en Assistent, og erkjender, at det maa være en af de bekrvede Assistenten, fordi han faaer vigtige og ansvarfulde Forretninger, vil der ialfald være Spørgsmaal om at forhøje Toldforvalterens Contorhold, thi han maa selvfølgelig have en Mand, der ogsaa kan besørge det Kassevæsen, som Toldoppehørscontrolleuren hidtil har besørget. Denne Godtgørelse er beregnet til 200 Rd. pr. Sted, og hele Resultatet af den Besparelse, man vil kunne opnaae hert, bliver